

N:o 42.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1873.
 — — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående indragning till Statsverket af den åt Christianstads stad upplåtna rätt öfver Skillinge fiskläge.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 24).

S. A. K.

Enligt hvad uti en den 30 sistlidne Januari till Riksdagen aflåten nådig Proposition är omförmäldt, hade staden Christianstad uti de af Konung Christian IV i Danmark för nämnde stad den 15 Mars 1622 utfärdade privilegier, hvilka, sedan provinsen Skåne kommit under Sveriges krona, blifvit genom särskilda Kongl. Maj:ts resolutioner den 21 November 1660 och den 15 April 1676 stadfästade, fått sig förunnadt och beviljadt bland annat, att alltid dädanefter, intilldess annorlunda förordnades, bruka och behålla mot årlig ränta, Skillinge fiskläge i Hofby socken, Ingelstads härad och Christianstads län, och hade jemlikt Kammar-kollegii utslag den 2 December 1850, hvilket blifvit af Kongl. Maj:t i nåder fastställt den 11 December 1852, berörda ränta blifvit bestämd till 4 R:dr banko eller 6 R:dr riksmünt, som till Kronan skulle erläggas af staden Christianstad, hvilken öfverlätit dispositionsrätten öfver fiskläget till sin borgmästare i afräkning å hans lön. På grund häraf antog borgmästaren åboer och bestämde den jordskyld, de hade att erlägga, hvilken utginge dels i årligt landgille till olika belopp om högst 4 R:dr 50 öre och lägst 1 R:dr 50 öre för hvarje åbo, dels i städja af 10 R:dr vid hvarje åboombyte, hvilka afgifter dock icke för all framtid voro bestämda, utan kunde möjligen

framdeles förhöjas. Sedan, med afseende på den otrygghet, som ett sådant förhållande för åboerne måste medföra, och enär den tillfälliga omständigheten, att fiskläget blifvit en stad tillsvidare förunnadt, icke borde för all framtid beröfva åboerne förmånen att beredas en lika tryggad ställning som idkare af hafs- och salt-sjöfiske i allmänhet, hvilka nedsatt sig i hafsskären, Riksdagen, som i öfrigt funne det särdeles olämpligt, att staden Christianstad fortfarande hade rätt till afgäld af ifrågavarande, 7 mil derifrån belägna och under Ingelstads häradsrätt lydande fiskläge, uti underdånig Skrifvelse den 10 Maj 1870 anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes låta utreda, om och på hvad vilkor en till tryggad besittning för Skillinge fiskläges åboer ledande reglering kunde med tillgodoseende äfven af stadens rätt åvägabringas, samt derom till Riksdagen aflåta nådig Proposition, hade Kongl. Maj:t i anledning häraf infortrat underdåniga yttranden från såväl stadsfullmäktige i Christianstad och Borgmästaren derstädes E. Clairfelt samt Skillinge åboer som ock Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länet och Kammar-kollegium, bland hvilka stadsfullmäktige och Borgmästaren Clairfelt väl förordat den ifrågasatta regleringen, men på anförda skäl hemställt att det vederlag, som dervid borde tillkomma staden Christianstad eller dess borgmästare, icke borde bestämmas lägre än till 250 R:dr årligen, hvarjemte Kammar-kollegium hufvudsakligen andragit, att, ehuruval åboernes å Skillinge fiskläge ställning icke vore jemförlig med deras, som å hafsskären sig nedsatt, Kollegium dock af anförde skäl och då emot det åskade beloppet 250 R:dr endast vore att anmärka, att det borde nedsättas till 244 R:dr eller med 6 R:dr d. v. s. beloppet af fisklägets gamla jordeboksränta, som nu af staden till Kronan erlades, funne sig böra hemställa, att denna ersättning komme staden till godo sålunda, att Statsverket till staden utbetalade antingen årligen berörda summa, 244 R:dr, eller ock på en gång ett häremot svarande kapitalbelopp efter den förvandlingsgrund, som af Kongl. Maj:t kunde finnas härvid skäligen böra följas.

Ehvad det ena eller andra alternativet ifrågakomme, blefve emellertid, enligt Kammar-kollegii åsigt, följd, att då staden deremot afstode från nu innehafvande rättighet till Skillinge fiskläge, detta återginge till Kronans disposition och syntes böra till innevarande åboer under skattemannarätt, men utan skatteköpeskilling, upplåtas; i hvilket afseende Kollegium ock afgifvit förslag till föreskrifter, som borde lända till efterrättelse, och dervid hemställt, bland annat, att de nu för fisklägets särskilda lägenheter utgående, i Riksdagens skrifvelse omförmälda afgifter, tillhopa 221 R:dr 75 öre, framdeles borde till Kronan erläggas i egenskap af en för all framtid fastställd och således orubblig ränta, hvaremot den gamla, nu i jordeboken förekommande jordeboksräntan, 4 R:dr B:ko eller 6 R:dr R:mt, komme att afföras.

Sedan Kongl. Maj:t härjemte genom Sin Befallningshafvandes i länet försorg erhållit ytterligare upplysningar i ärendet har Eders Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen:

att Christianstads stad, emot det densamme afstode från sin rätt öfver ifrågavarande, till staden donerade fiskläge, måtte såsom ersättning derför tilläggas ett

årligt belopp af Tvåhundrafyrtiofyra Riksdaler jemte frihet från den jordeboksränta, Sex Riksdaler, som staden nu hade att för fiskläget betala;

att berörda jordeboksränta ur jordeboken måtte afföras, men i stället deruti för hvar och en af de med särskild åbo försedda lägenheterna i fiskläget såsom ränta uppföras beloppet af det landgille, som vore densamma påfördt enligt den af Borgmästaren Clairfelt den 30 Juni 1871 upprättade förteckning, hvilken upptog samma belopp till inalles 216 R:dr 25 öre, erlagdt af 62 åboer; och

att hvarje innehafvare af någon bland omförmälda lägenheter, som antingen kunde förete borgmästarens i Christianstad derå för honom utfärdade städjobref eller ock visa sig hafva lägenheten genom laga fång förvärfvat från någon, som varit med sådant städjobref försedd, måtte ega rätt att hos Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länet derå erhålla skattebref utan vidare omgång eller skatteköpeskillings erläggande.

Vid behandlingen af denna nådiga framställning har Riksdagen bifallit hvad Eders Kongl. Maj:t i förberörda hänseende behagat föreslå; hvilket Riksdagen härigenom får underdånigst anmäla; framhårdande Riksdagen etc.

Stockholm den 16 Maj 1873.
